

2012-ieji: naujos užduotys ir iššūkiai

Gerbiami mindaugiečiai,

2012-ieji Jums kelia naujas užduotis ir iššūkius: tapote atskiru Sausumos pajėgų vienetu, vėl tapsite motorizuotuoju pėstininkų batalionu, koku jau dalinys buvo 1999–2008 m., aktyviai dalyvausite tarptautinėse pratybose „Klevo skliautai 2012“. Greitai ateis laikas, kai kaip kovinė grupė pradėsite ruošti ginkluotai valstybės gynybai. Tai bus metas, kai pereisite į naują pasirengimo šalies gynybai kokybės lygmenį.

Batalionui tapus atskiru vienetu, labiausiai pokyčius pajus bataliono vadovybė ir štabas – jiems savo veiklą teks derinti nebe su brigados „Geležinis Vilkas“, o su Sausumos pajėgų vadovybės štabu. Bataliono karių tarnybai tai

įtakos nedarys.

Sausumos pajėgos aktyviai plėtoja žvalgybos, prieštankinius ir netiesioginio poveikio (civilių ir karių bendradarbiavimo, psichologinių operacijų, viešųjų ryšių) pajėgumus, todėl kaip ir pernai tikėsimės svaraus Jūsų indėlio į bendras šių pajėgumų pratybas.

Pasiruošimas ginkluotai valstybės gynybai – būsimas Jūsų bataliono kovinio rengimo prioritetas. Tam pirmiausiai rengiasi aukštesni kariuomenės štabai, tačiau tai neišvengiamai pasieks ir Jus. Pasiruošimą gynybai lydės ir kiek batalionui neįprastos užduotys: rezervistų rengimas, priskirtų karininkų iš nekovinių padalinių apmokymas, kovinis rengimas su kovinei

grupei priskirtais vienetais ir pan.

Nauji iššūkiai Jums ne nauji, tad priimkite juos kaip dar vieną Jūsų atsakingumo ir patirties įvertinimą bei pripažinimą. Kaip Sausumos pajėgų vadas pasitikiu Jumis ir žinau, kad šį išskirtinį bataliono istorijos etapą baigsite garbingai.

Vienybėje – jėga, tikėjime – pergalė!

Su pagarba

**LIETUVOS KARIUOMENĖS
SAUSUMOS PAJĖGŲ VADAS
GEN. MJR. JONAS VYTAUTAS ŽUKAS**

2011 m. ĮVYKIŲ KRONIKA

■ Vasario 17 d. Mindaugo batalione lankėsi Lietuvos kariuomenės ordinaras vyskupas Gintaras Grušas.

■ Kovo 25 d. bataliono kariams buvo surengta ekskursija į Vytauto Didžiojo karo muziejų ir Kauno igulos karininkų ramovę.

■ Balandžio 8 d. bataliono kariai dalyvavo akcijoje „Darom 2011“.

■ Gegužės 14 d. bataliono kariai Anykščiuose organizavo Partizanų pagerbimo, kariuomenės ir visuomenės vienybės dienos renginį.

■ Rugpjūčio 30 d. bataliono kariai dalyvavo Oro gynybos bataliono su-

rengtame konkurse „Oro gynybininko kelias“.

■ Rugsėjo 16 d. bataliono kariams buvo surengta ekskursija į Anykščių apylinkėse esančius bunkerius.

■ Rugsėjo 23 d. batalione gimnazistams apie savo profesiją pasakojo kariai, policininkai, muitininkai, gaisrininkai ir Lietuvos karo akademijos kariūnai.

■ Gruodžio 9 d. batalione buvo paminėtos Karaliaus Mindaugo mechanizuotojo pėstininkų bataliono 20-osios įkūrimo metinės.

■ Gruodžio 16 d. batalione vyko Karaliaus Mindaugo mechanizuotojo

pėstininkų bataliono vado inauguracijos ceremonija.

■ Gruodžio 22 d. bataliono kariai organizavo kalėdinę socialiai remtinų šeimų paramos akciją.

■ Pagrindinė 2011 m. užduotis. Nuo 2011 m. balandžio 28 d. iki lapkričio 24 d. bataliono karių pagrindu sudaryta PAG-13 dalyvavo tarptautinėje misijoje Afganistane Goro provincijoje, tuo pačiu laikotarpiu PAG-13 karių šeimų paramos grupė likusiems Lietuvoje karių šeimų nariams organizavo 13 renginių.

Iššūkiiai – mūsų kasdienybė

Mano paskyrimas į batalioną sutapo su labai svarbiu dalinio istorijos momentu – praėjusių metų bataliono kovinio rengimo periodo pabaiga. Batalionas 2011-uosius sėkmingai baigė įvykdęs Lietuvos kariuomenės vadovybės keliamus uždavinius tarptautinėje misijoje Afganistane. Tai jau yra įamžinta mūsų dalinio kovinėje vėliavoje. Taigi 2012 metų kovinio rengimo periodą pradėjome dar labiau subrendę ir kaip kolektyvas ir kaip Mindaugiečių brolija.

„Padėk mums, Viešpatie, – Tėvynės laisvę ir garbę ginam!“

Batalionas po beveik dvidešimties metų tarnybos „Geležinio Vilko“ brigadoje tampa atskiru teritorinės gynybos vienetu, tiesiogiai pavaldžiu Sausumos pajėgų vadui. Vadovaujantis valstybės ginkluotosios gynybos planu, batalionas bus reorganizuotas iš mechanizuotojo į motorizuotąjį kovinį vienetą. Tai leis pereiti į naują kovinio rengimo lygmenį, pagrindinį dėmesį skiriant gynybos veiksams, operacijoms apgyvendintose vietovėse ir pasirengti vykdyti mažų padalinių veiksmus prieš užimtoje teritorijoje arba užnugaryje.

I mechanizuotąjį pėstininkų kuopą (I MPK) išskirčiau kaip pagrindinę batalione. Kuopai yra skiriamas labai atsakingas uždavinys – pasirengti budėti Europos Sąjungos kovinėje grupėje (ESKG-13). Budėjimą numatoma pradėti nuo kitų metų trečiojo ketvirčio. ESGK-13 pagrindas bus sudarytas iš Didžiosios Britanijos jūrų pėstininkų bataliono (Commandos), kuriam bus priskirta Pirmoji kuopa. Tai galimybė įrodyti partneriams, kad Aukštaitijos karys yra patikimas ginklo brolis ir juo galima pasitikėti operacijos rajone.

II mechanizuotoji pėstininkų kuopa (II MPK) ir toliau vykdys Lietuvos kariuomenės lygmens uždavinį – išlaikys taikos rėmimo operacijų (TRO) rezervo pajėgumą. Bus tęsiamas TRO būrio dydžio padalinio išlaikymas, būrys bus pasirengęs per 96 valandas išvykti į misijos rajoną. Taip pat kuopos padalinys dalyvaus tarptautinėse pratybose „Klevo skliautai 2012“ (angl. „Maple Arch 2012“) rugsėjo mėnesį, kur galės pademonstruoti padalinio gebėjimus Kanados, Ukrainos ir Lenkijos kariams.

III mechanizuotoji pėstininkų kuopa (III MPK), pirmoji Sausumos pajėgose šiais metais, organizuos aktyvaus rezervo karių mokymus. Daugiau negu šimtas rezervistų dviem savaitėms (balandžio mėnesį) atvyks į batalioną atnaujinti bei tobulinti pėstininko įgūdžių. Kuopa turės tiesioginę galimybę prisidėti prie valstybės ginkluotosios gynybos plano įgyvendinimo.

Sunkiosios ginkluotės kuopa (SGK) ir toliau išliks bataliono kovinės paramos branduolys. Į ją dar šiais metais bus integruota nauja ginkluotė. Kuopos

pajėgumą planuojama sustiprinti naujais vidutinio nuotolio prieštankine ginkluote, atnaujinti minosvaizdžių būrio techniką bei ginkluotę. Atsinaujinusi kuopa prisidės prie bataliono keliamų uždavinių įvykdymo.

Štabo kuopa (ŠK) užtikrina bataliono veiklą taikos arba karo metu. Todėl Žvalgybos būriui, kuris yra geriausiai parngtas Sausumos pajėgose, keliami reikalavimai išlaikyti / tobulinti operacinius gebėjimus veikti pėsčiomis bei naudojant ratinę techniką, dalyvauti bendrose žvalgų stovyklose kartu su „Geležinio Vilko“ brigados kariais. Štabo ir ryšių būrių pasirengimas bus tobulinamas skleidžiant vadavietes bei užtikrinant vadovavimo ir valdymo procedūras lauko taktinių pratybų metu.

Taktinė psichologinė operacijų grupė (TPOG) kaip netiesioginio poveikio pajėgumas šiais metais pirmą kartą dalyvaus bendrose Sausumos pajėgų psichologinių operacijų specialistų pratybose.

Iššūkiiai – mūsų kasdienybė, sūrus prakaitas mums – tarsi rasos lašas.

Pagarbiai

**BATALIONO VADAS
MJR. ŽILVINAS GAUBYS**

Kariai dalyvauja žaidime „Žinovų klubas“

Nuo 2011 m. spalio Karaliaus Mindaugo mechanizuotojo pėstininkų bataliono karių komanda „Mindaugietis“ dalyvauja žaidime „Žinovų klubas“, organizuojamame knygynų tinklo VAGA. Tiems, ką sudomino šis žaidimas, siūlome ketvirtadieniais 19.00 val. įsijungti radijo stotį „Laisvoji banga“ ir tapti netiesioginiu žaidimo dalyviu. Intelektualusis žaidimas „Žinovų klubas“ tuo pačiu metu žaidžiamas keliuose Lietuvos miestuose: Vilniuje, Kaune, Klaipėdoje ir Šiauliuose.

Dalyvaudama šiame žaidime spalio 10–gruodžio 15 d. komanda „Mindaugietis“ tris kartus laimėjo pirmąją vietą. 2011 m. spalio 17 d. žaisti pradėjo ir Panevėžio įgulos aptarnavimo centro darbuotojų komanda „Ramovėnai“. Ji 2011 m. rudens žiemos sezono metu du kartus pelnė pirmąją vietą.

Nors didžiajame finale (2011 12 15) tarp visų knygynuose VAGA šį žaidimą žaidžiančių komandų prizinės vietos nei „Mindaigiečiams“, nei „Ramovėnams“ iškovoti nepavyko, bet gimė idėja organizuoti šį žaidimą bataliono lygmeniu.

Nuo 2012 m. sausio mėnesio minėtos dvi komandos ketvirtadieniais tęsia žaidimą „Žinovų klubas“ (finalas – kovo mėnesį).

2012 m. sausio 20 d. bataliono štabo karininkų iniciatyva buvo organizuotas pirmas intelektualusis žaidimas, kuriame dalyvavo bataliono ir jam priskirtų padalinių komandos. Buvo nuspręsta, kad žaidimas vyks kas mėnesį ir kiekvieną kartą į batalioną bus kviečiama viena svečių komanda iš Panevėžio įgulos ar kito dalinio. Sausio mėnesį į svečius buvo pakviesta Atsargos karininkų sąjungos Panevėžio skyriaus komanda.

Žaidime dalyvavusioms 7 komandoms buvo pateikti 7 klausimai. Buvo organizuoti 4 turai: ginklai, technologijos, istorija, įvairūs.

Į kiekvieną žaidimą buvo įtraukiamas ir vado klausimas. Sausio mėnesio vado klausimą pateikiame ir Jums, gerbiamieji „Mindaigiečio“ skaitytojai.

Kokios vertės ir kokia proga išleista ši moneta?

Klausimą žaidimui pateikė septintasis Mindaugo bataliono vadas plk. lt. Nerjus Stankevičius. Atsakymo galite teirautis bataliono štabo S5 skyriuje arba <http://lt.wikipedia.org/wiki/Mindaugas>

Sausio mėnesio žaidimo rezultatai

Vieno taško persvara laimėjusi sausio mėnesio žaidimą Sunkiosios ginkluotės

kuopos komanda pelnė pereinamąją prižą – Pelėdžiuką. Antrąją vietą pasidalino Panevėžio įgulos aptarnavimo centro darbuotojų ir Mindaugo batalionui priskirtos II tiesioginės paramos kuopos (Kunigaikščio Vaidoto tiesioginės paramos logistikos bataliono) komandos, trečiąją vietą pelnė Štabo kuopos komanda.

Vasario 10 d. batalione vyko antrasis žaidimas. Šį kartą svečių komanda atvyko iš Panevėžio vyriausiojo policijos komisariato – šiai komandai atiteko trečioji vieta. Antrąją vietą laimėjo bataliono štabo karininkų komanda. Lyderė – Mindaugo batalionui priskirtos II tiesioginės paramos kuopos komanda.

Į trečiąjį žaidimą kovo 9 d. buvo pakviesta Panevėžio „Rotary“ klubo komanda.

**ŠTABO S5 SKYRIAUS VIRŠININKĖ
KPT. TATJANA RAMONIENĖ**

2011-ieji buvo dosnūs sporto renginių

Per paskutiniuosius tris 2011 metų mėnesius vyko daug sporto renginių, kuriuose dalyvavo ir mūsų bataliono kariai. Džiugu, kad jie iškovoja pergalių ne tik Lietuvos kariuomenės čempionatuose, bet ir už Lietuvos ribų.

2011 m. rugsėjo 30 d. Kaune Panemunės šile vyko Lietuvos kariuomenės kroso čempionatas. Mūsų batalionui atstovavo: vyr. eil. Roman Guščenkov, eil. Svajūnas Rimkus, eil. Svajūnas Pilipavičius, j. eil. Jonas Pilipavičius. Varžėsi 18 komandų. Mūsų bėgikai pelnė tryliktoją vietą.

Eil. Rasa Drazdauskaitė 2011 m. spalio 30 d. Italijoje Turino mieste vykusiame maratone (41,9 km) iškovojo aukštą II vietą. Atstumą ji įveikė per 2 val. 29 min. 47 sek. Rasa pagerino savo asmeninį rekordą, įvykdė olimpinį normatyvą ir iškovojo teisę dalyvauti 2012 m. Londono olimpiadoje.

2011 m. spalio 28 d. batalione vyko Lietuvos kariuomenės svarsčių kilnojimo

čempionatas. Jame dalyvavo ir trys kariai iš mūsų bataliono. Eil. Mantas Virbickas savo svorio kategorijoje iki 95 kg surinko 165 taškus (II vietos laimėtoju nusileido tik 10 tšk.) ir pelnė III vietą. J. eil. Tomas Novikovas svorio kategorijoje iki 63 kg liko ketvirtas, tik 5 tšk. nusileidęs trečiosios vietos savininkui. Svorio kategorijoje iki 78 kg eil. Simonas Vilniškis laimėjo trečiąją vietą (5,5 tšk. skirtumu nuo antrosios vietos laimėtojo).

Lapkričio mėnesį įvyko OKARBORO rengiamos multisporto varžybos „Atrask Krekenavą“, kuriose dalyvavo sportininkai iš įvairių Lietuvos miestų, apskričių ir mūsų bataliono. Reikėjo įveikti šias rungtis: plaukimo baidarėmis Nevėžio upe, turizmo technikos ir orientavimosi sporto sprinto, dviračių SUPER sprinto, orientavimosi sporto ilgosios trasos ir dviračių trasos. Batalionui savo iniciatyva atstovavo: vyr. srž. sp. Vitalis Mažuolis (elito trasoje), jis trasoje užtruko 7 val.

9 min. 10 sek., tik 2 min. skirtumu nuo trečiosios vietos laimėtojo pelnė ketvirtąją; mėgėjų trasoje startavo j. eil. Jonas Pilipavičius su j. eil. Povilu Steponavičiumi ir bendroje įskaitytoje įveikė visas rungtis per 5 val. 47 min. 20 sek. užėmė X vietą; jėgas šiose varžybose taip pat išbandė ir eil. Remigijus Kulšė, tačiau suklupo paskutinėje dviračių trasos rungtyje ir varžybų nebaigė.

Ketvirtus metus iš eilės yra renkamas Geležinis karys. Šio vardo gali siekti visi bataliono kariai, per metus parodę geriausius rezultatus karių fizinio parengtumo testavimo metu. 2011 m. surinkęs 334 tšk. trečiąją vietą pelnė j. eil. Martynas Meldaikis; surinkęs po 336 tšk. II vietą pasidalino eil. Remigijus Tuomas ir vyr. eil. Arūnas Juška, o 2011 m. Geležiniu kariu tapo vyr. eil. Edgaras Batakys. Jis surinko 344 taškus.

**FIZINIO RENGIMO SPECIALISTAS
VYR. SRŽ. SP. VITALIS MAŽUOLIS**

Šeši mėnesiai Afganistane arba padėka buvusiems misijoje kartu

Devyni mėnesiai pasirengimo – begalė telefono skambučių ir elektroninių laiškų ieškant atsakymų į klausimus dėl aprūpinimo, kovinio rengimo ir kitos veiklos organizavimo, daugybė treniruočių, mokymų, kuriuose buvo visko – nusivylimų, pakilių akimirų, liūdnu įvykių, dėl kurių keletui iš mūsų teko pasilikti Lietuvoje. Tačiau pasiekti rezultatai pranoko lūkesčius – per devynis mėnesius sukaupta patirtis puikiai pravertė galutinių ataskaitinių pratybų metu, kai buvome įvertinti kaip vienas patikimiausių kolektyvų, pasirengusių pradėti vykdyti Goro provincijos atkūrimo grupės užduotis.

Pirmieji pakėlė sparnus iš Lietuvos su nekantrumu laukė atvykstant likusios komandos dalies. Komandos su neįtikėtinu entuziazmu ir iniciatyva, giliai įskiepytu pareigos jausmu. Šis jausmas lydėjo visą grupę daugiau kaip šešis mė-

nesius Afganistane. Jis buvo reikalingas ramų draugų miegą saugant apsaugos bokšteliuose, važinėjant į kasnaktinius saugos patrulius, užkertančius priartėjimo kelius neigiamai nusiteikusiems ir priešišku ketinimų turintiems asmenims prie teritorijos, kurioje dirba tarptautinė bendruomenė, stengiantis priešiškus ketinimus paversti draugiškais.

O draugiškumą įrodėme dirbdami išvien su Afganistano nacionalinėmis saugumo pajėgomis – policija, kariuomenė, provincijos Operacijų koordinavimo centru, saugodami Čagčarano oro uostą, patruliuodami miesto apylinkėse, vykdam į tolimus provincijos rajonus. Kėlėme jų personalo kvalifikaciją rengdami kursus, vykdydami mokymus ir kasdienes treniruotes. Dirbdami su afganistaniečiais įdėjome daug nuoširdžių pastangų, kurios padėjo sumažinti atstumą tarp mūsų ir vietinių, užsimezgė šilti santy-

kiai. Šiltus santykius padėjo palaikyti PAG medikai. Į juos kreipėsi įspūdingai daug vietinių pacientų – per visą misijos laikotarpį buvo suteikta pagalba beveik 4,5 tūkstančiams provincijos gyventojų, atlikta 240 operacijų, iš kurių 53 buvo ypač sudėtingos. Medikai nuolat šiltai sutikdavo ir išlydėdavo visus savo pacientus, ligoniams įduodami vaistų, jų vaikams – šiltų drabužėlių ir žaislų.

Vaikų džiaugsmingos šypsenos primindavo mūsų namuose belaukiančiųjų veidus. Tačiau nuolatinis užimtumas ir įdomi veikla vėl atitolindavo nostalgiką nuotaiką. Vėl su plačiomis šypsenomis ir džiugesiu pasinerdavome į kasdienybę, visiškai kitokią nei Lietuvoje. Kasdienybę, kurioje nebuvo buitinių rūpesčių, rutinos, kiekviena diena buvo kitokia nei vakar. Kartais kitokios dienos straipsniai spaudoje keldavo didelį nerimą mūsų artimiesiems, kuriuos

Kiekviena diena – nauja pamoka.

ramindavome pokalbiais telefonu, sakydami, kad mus saugo jų maldos. Esame nuoširdžiai dėkingi už jas, nes visos, kėlusios tiesioginę grėsmę, situacijos baigėsi su minimaliais nuostoliais. Žinoma, visos tos situacijos paliko pėdsakų kiekvieno, buvusio čia, širdyje, galbūt atsirado raukšlių veiduose ar šiek tiek pabalo plaukai. Patirti išgyvenimai sukrėtė, tačiau tai mus tik dar labiau sustiprino, suteikė brandumo, padėjo suprasti, koks svarbus yra komandinis darbas. Nuoširdžiai dėjuosi, kad turėjau garbės tarnauti su tokiu kolektyvu, kiekvieną kartu išgyventą patirtį paversdama vertybe. Kiekviena diena buvo nauja pamoka, mano gyvenimui suteikusi neįkainojamos patirties. Neabejoju, kad per praėjusius daugiau kaip šešis mėnesius kiekvienas iš mūsų pasisėmė išminties, kantrybės, kad į Lietuvą parsivežėme kuo geriausių prisiminimus apie PAG-13 pamainos komandą.

**VYR. LTN. VIRGINJA JURKUTĖ,
PAG-13 ŠTABO S6 SKYRIAUS
VIRŠININKĖ**

Žvalgo takas. Taurė ir pirmoji vieta

Žvalgo takas – sudėtinė Krašto apsaugos savanorių pajėgų žaidynių, organizuojamų jau 21 kartą, dalis. Įveikti šią rungtį buvo kviečiami tik savanoriai, tačiau nuo 2009 m. joje varžosi ir Motorizuotosios pėstininkų brigados „Geležinis Vilkas“ kariai. Karaliaus Mindaugo bataliono žvalgai Žvalgo taką įveikė jau antrą kartą.

2009 m. mums iki pergalės pritrūko labai mažai, 2010 m. varžybos sutapo su pratybomis „Tvirtas skydas“, taigi teko jas praleisti. Na, o šie metai buvo mūsų.

Degėme didžiuoliu noru atsirevanšuoti už patirtą 2009 m. nesėkmę. Iki varžybų likus dviem savaitėms, pradėjome joms ruoštis. Intensyviai sportavome, mokėmės technikos atpažinimo, vykdėme kovinio šaudymo pratybas, kurios varžybų metu mums tikrai pravertė. Pasiruošimo laikas greitai prabėgo. Kadangi varžybas organizuoja kiekvienais metais skirtinga rinktinė, tai šiemet teko vykti į Žemaitiją – 3-iosios rinktinės namus.

Žvalgo takas buvo organizuojamas netoli Telšių įsikūrusio savanorių mokymo poligono. Kai atvykome, įsikūrėme nurodytoje vietoje, pasistatėme palapines. Sulaukė visų komandų, gavome instruktažą dėl kovinio šaudymo ir pačių varžybų, komandų vadovai suderino paskutinius iškilusius neaiškumus, ištraukė burtus. Mūsų komandos vadovo laimingoji ranka ištraukė 5 numerį, taigi iš 9 komandų startavome penkti.

Pirmoji rungtis – kovinis šaudymas. Pasirodėme geriausiai ir įgijome 20 minučių persvarą. Kovinio šaudymo pratybos tikrai pravertė. Kitoms varžyboms ruoštis nuėjome ramūs.

Kitą rytą atsikėlėme anksčiau, lengvai papusryčiavome, paskutinį kartą patikrinę ekipuotę, pajudėjome link starto.

Starto vietoje buvo patikrinta ekipuotė, pasverta, kad atitiktų reikalavimus, įduotas vietovės žemėlapis.

Pirmoji kliūtis – vanduo su vielos tinklu virš jo, kai kuriose vietose reikėjo netgi nerti po vandeniu, norint pralįsti po vielos tinklu. Įveikus kliūtį, ekipuotė pasunkėjo dvigubai. Kitos koordinatės – technikos atpažinimas kompiuteryje: 10 technikos pavyzdžių, toliau – tarp medžių ištempta virvė. Užduotį reikėjo įveikti sliuogiant virve „tirolietiškai“. Šią kliūtį įveikėme antri.

Gavę kitą užduotį sužinojome, kad aplenkėme vieną komandą, kuri dar nebuvo pasirodžiusi, turbūt, paklydo.

Toliau mūsų laukė granatų mėtymo laukas, kuriame mums sekėsi prasčiausiai. Iš 8 mestų granatų į taikinį, pataikytos tik 2. Na, nieko tokio, atsigriebsime dar. Toliau reikėjo atpažinti techniką naudojantis žiūronais. Technikos pavyzdžiai buvo pavaizduoti ant popieriaus lapų, kurie buvo prikabinti prie medžių. Iš 10 pavyzdžių visus atpažinome.

Per pastabumo testą ir surinkdami ginklus pavijome dar vieną komandą, tad galėjome trumpam atsikvėpti.

Kita rungtis – sužeistojo gabenimas. Sužeistąjį reikėjo nešti kanalu, kuris buvo pilnas vandens. Tai buvo tikras išbandymas komandoms. Po 2 valandų 40 minučių pagaliau – finišas.

Finišavome antri, aplenkę vieną ko-

mandą ir beveik pasiviję kitą.

Keletas kolegų suskubo pasveikinti su pirmąja vieta, tačiau, kaip sako liaudies išmintis: „Neperšokus griovio, negali sakyti „op“. Teko sulaukti rezultatų. Keletas oficialių akimirku, ir pagaliau galime atsipūsti – šiemet mes tikrai pirmi! Taurė mūsų rankose. Kolegų sveikinimai ir kandžios replikos, kad neprisirištume prie taurės, nes kitais metais ją teks gražinti. „Taip jau mes ją ir gražinsime“, – atsikertame. Paskutinės bendros nuotraukos ir kelionė namo. Kelionė rami, be jaudulio, – taurė ir pirmoji vieta juk mūsų!

VYR. EIL. GYTIS VINCIŪNAS

Geriausio skyriaus varžybos

Geriausio skyriaus varžybose dalyvauja įvairių batalionų kariai. Skyriai traukia burtus dėl eilės tvarkos varžybose. Tada išdalinamos užduotys. Varžybos vyksta poligone, miškingoje vietovėje. Skyriai privalo atlikti pastabumo testą, atpažinti minas, įveikti orientavimosi sporto, sužeistojo gabenimo, dujų kaukės užsidėjimo per nurodytą laiką, šaudymo ir ginklų surinkimo, granatų mėtymo rungtis, kliūčių ruožą, atlikti medicinos užduotį.

2011 m. varžybos vyko Gaižiūnų po-

ligone. Man jos labai patiko, nes turėjau progą tobulinti kolektyviško darbo su savo skyriaus kariais įgūdžius, kartu atskleisti ir savo individualius sugebėjimus. Labai naudinga buvo ir tai, kad varžybos buvo pagrįstos orientacinio sporto principu: pagal nurodytas koordinatas reikėjo susiorientuoti, kur bus kita užduotis.

Tik varžybų vietovė galėjo būti parinkta neutralesnė, nes manau, kad Algirdo bataliono kariai geriau nei kitų batalionų – kaip penkis pirštus pažįsta visą Gaižiūnų poligono teritoriją. Ka-

dangi visos užduotys buvo nelengvos, sunku išskirti sunkiausią – ko gero, nešti sužeistąjį. Lengviausia buvo orientacinio sporto rungtis – mes pratę orientuotis vietovėje.

Varžybos buvo puikiai suplanuotos ir joms pasiruošta. Norėčiau, kad ir ateityje būtų galimybė dalyvauti tokio pobūdžio renginyje, nes įgyta patirtis per varžybas yra labai naudinga.

J. EIL. KASTYTIS JASIŪNAS

Pažintis su „Verdenės“ pagrindinės mokyklos direktore Jūrate Pauliukiene

2010 m. rugsėjo 1 d. Karaliaus Mindaugo batalionas, Panevėžio apskrities šaulių 5-oji rinktinė ir Panevėžio „Verdenės“ pagrindinė mokykla pasirašė bendradarbiavimo sutartį, kuria savanoriškai įsipareigojo bendradarbiauti ugdant jaunimo pilietiškumą, tautiškumą ir patriotiškumą, sudominant juos profesine ar savanorių karo tarnyba kariuomenėje, informuojant mokinius apie galimybę rinktis kario profesiją, ugdyti pasitikinčius savimi, kūrybingus, motyvuotus, drausmingus Lietuvos Respublikos piliečius.

Aptariant šį bendradarbiavimą, bataliono leidinio „Mindaugietis“ rubrika „Svečias“ visai neatsitiktinai kalbina šios bendradarbiavimo sutarties iniciatorę, Panevėžio „Verdenės“ pagrindinės mokyklos direktorę Jūratę Pauliukiene.

Pristatykite save karinei auditorijai.

Esu atvira naujovėms, kaitai, ryžtingai siekiu tikslo, vertinu bendradarbiavimą, nuoširdumą, asmeninį indėlį. Pedagoginį darbą dirbu 15 metų, iš jų – 6 metai vadybinės patirties. Esu edukologijos mokslų magistrė (ugdymo organizavimo programa), vokiečių kalbos mokytoja metodininkė, turiu 3 vadybinę kvalifikacinę kategoriją. 2010 m. apdovanota Panevėžio miesto savivaldybės mero padėka už nuoširdų kūrybišką pedagoginį ir metodinį darbą, 2011 m. apdovanota švietimo ir mokslo ministro padėkos raštu už sėkmingą ir nuoširdų pedagoginį ir vadybinį darbą. Ketvirtį metų kaip vadovauju Panevėžio „Verdenės“ pagrindinei mokyklai. Per tuos metus sutelkiau vieningą ir kompetentingą mokyklos vadovų ir mokytojų kolektyvą, įdiegiau vadybos, ugdymo organizavimo, metodikos inovacijų, pritraukiau milijonines projektų lėšas, įsteigiau vienintelės Panevėžio regione specialiąsias jaunųjų karių klases. Žmogus – kaip paukštis, vienas jo sparnas – mylima šeima, kitas – mylimas darbas. Taip ir yra mano gyvenime: iš vienos pusės – mylima ir

mylinti, mane palaikanti šeima, iš kitos – mylima mokykla.

Kodėl pasirinkote mokytojo profesiją ir kaip atsitiko, kad dabar vadovaujate mokyklai?

Labai norėjau padėti mažam žmogui užaugti, subręsti asmenybe, todėl ir pasirinkau mokytojo profesiją. Baigusi pirmuosius pedagogikos mokslus Šiaulių universitete supratau, kad tai tik mokslo kelio pradžia. Mokytojai ne tik moko mokinius, bet ir patys daug mokosi, tobulinasi. Mano pedagoginis kelias – dėsningas. Pradžioje kėliau mokytojo kvalifikacinę kategoriją, baigiau dar vienus mokslus aukštojoje mokykloje, po to – ugdymo organizavimo magistrantūros studijas Vytauto Didžiojo universitete, vėliau tapau direktoriaus pavaduotoja ugdymui, dar po 2 metų laimėjau konkursą į direktorės vietą Panevėžio „Verdenės“ pagrindinėje mokykloje.

Papasakokite apie Panevėžio „Verdenės“ pagrindinę mokyklą.

Panevėžio „Verdenės“ pagrindinė mokykla – nuolat besimokanti mokykla, kurioje kryptingai telkiama mokyklos bendruomenė, mokytojų komanda bendram darbui. Tai mokykla, kurioje yra dėstoma kryptinga dailė, pagilinta anglų kalba. Jau treji metai Panevėžio

regiono mokiniai, turintys kalbėjimo ir kalbos sutrikimų, gali mokytis specialiosiose (logopedinėse) klasėse. Antri metai įgyvendinama jaunųjų karių klasių ugdymo programa. Mokykla turi stiprią materialinę bazę: visi kabinetai kompiuterizuoti, turi interneto ryšį, įdiegtas elektroninis dienynas, dauguma klasių turi projektorius, mokytojai naudoja ugdymo procese informacines komunikacines technologijas. Esame aktyvūs projektinėje veikloje, savo iniciatyva per metus pritraukėme Panevėžio miestui ir mokyklai daugiau nei 2 milijonus litų. Siekiame būti patrauklūs mokiniams ir tėvams, priimame visus mums siunčiamus iššūkius, trokštame būti atviri visuomenei. Džiugu, kad turime daug mokinių ir mokytojų, kuriais galime didžiuotis ir džiaugtis jų kryptingo bei planingo bendradarbiavimo vaisiais – vis gerėjančiais ir gausėjančiais mokinių pasiekimais ir laimėjimais visose srityse.

Ką jums reiškia kariuomenė?

Man kariuomenė – tai disciplina, iššūkis, drąsa, savęs išbandymas, pareiga ir garbė. Tai žmonės, kurie nori ir gali būti naudingi Lietuvai, – tą jie įrodo savo darbais, tai žmonės, kurie iškilus bet kokiam grėsmei yra pasiruošę ginti savo kraštą.

Jaunųjų karių klasė

Kaip kilo mintis įkurti jaunųjų karių klasę?

Siekdama praplėsti mokyklos teikiamų švietimo paslaugų įvairovę sugalvojau pasirašytą trišalę bendradarbiavimo Krašto apsaugos ministerijos, Švietimo ir mokslo ministerijos, Lietuvos šaulių sąjungos sutartį įgyvendinti realiai mokykloje. Subrandinau idėją – mokykloje įsteigti jaunųjų karių klasę, kurios tikslas – diegti mokiniams tautiškumo ir pilietiškumo pagrindus, suteikti moralinę vertybinę orientaciją, ugdyti drausmės, savitvardos, veiklos motyvacijos pagrindus, skatinti visuomeninę veiklą bei aktyvią lyderystę ir prisidėti prie jaunimo užimtumo, sveikos gyvensenos puoselėjimo. Pradėjau kariusyviai bendradarbiauti su Lietuvos kariuomenės Motorizuotosios pėstininkų brigados „Geležinis Vilkas“ Karaliaus Mindaugo mechanizuotojo pėstininkų bataliono ir Panevėžio apskrities šaulių rinktinės vadais. Sulaukus idėjos palaikymo, prasidėjo programų kūrimo etapas. Buvo sukurta pasirenkamojo dalyko „Karybos pagrindų“ programa ir neformalaus ugdymo programos: „Teisės pagrindai“, „Karybos pagrindų pratybos“, „Fizinis pasirengimas ir klasikinės imtynės“, „Komunikacija anglų kalba“. Programų įgyvendinimo metu mokiniai-jaunieji kariai įgyja bendrųjų karybos pagrindų, šaudybos ir ginklų pažinimo, taktikos, teisės, topografijos, ryšių, rikiuotės statuto ir fizinio parengimo, savigynos, pirmosios medicininės pagalbos teikimo, sveikos gyvensenos ir kt. žinių ir įgūdžių, gilina anglų kalbos komunikacinius gebėjimus. Noriu pasidžiaugti, kad Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos Humanitarinių mokslų katedra ruošia projektą mūsų mokyklos gerosios patirties sklaidai visoje Lietuvoje apie patriotinį tautinį ugdymą jaunųjų karių klasėje.

Jūsų, kaip mokyklos vadovės, lūkesčiai 2012 metais.

Stipri, nuolat tobulėjanti mokykla, dirbanti vaikų labui.

Nuoširdžiai dėkoju Lietuvos kariuomenės Motorizuotosios pėstininkų brigados „Geležinis Vilkas“ Karaliaus Mindaugo mechanizuotojo pėstininkų bataliono dabar jau buvusiam vadui mjr. Nerijui Stankevičiui ir dabartiniam vadui mjr. Žilvinui Gaubiui už puikų bendradarbiavimą, realią pagalbą įgyvendinant jaunųjų karių ugdymo programą ir karybos pagrindų mokytojų vyr. srž. Donatui Voveriui už labai nuoširdų darbą su jaunųjų karių klase ir asmeninę iniciatyvą.

GAVĖNIA

Kaip esame kviečiami išgyventi šį laikotarpį?

Gavėnia mus veda į Velykų iškilmes. Apmąstome ir ruošiamės džiugiai švęsti didįjį mūsų išganymo ir naujo gyvenimo su Kristumi slėpinį. Šį naująjį gyvenimą kiekvienas esame gavę krikšto akimirką. Nieks savo jėgomis negali sau pelnyti amžinybės. Tik Dievo Gailestingumas, kuris naikina pasaulio nuodėmę, gali ją mums suteikti. Tad ir krikštas nėra iš praeities paveldėtas ritualas, bet yra gyvas susitikimas su Kristumi, kuris nulemia kiekvieno pakrikštytojo likimą, apdovanoja naujuoju gyvenimu ir jį palaiko savąja malone.

Esama glaudaus ryšio tarp Krikšto ir Gavėnios. Taip pat ir Gavėnių užbaigianti Velyknakčio liturgija susieta su Krikštu. Šiame sakramente išgyvename tą didį slėpinį, kuriame žmogus miršta nuodėmei ir keliasi naujam gyvenimui su Kristumi. Mes privalome nuolatosis palaikyti ir gairinti šitą didžiąją malonę.

Gavėnia ir yra tarsi kasmet atnaujinamas katechumenatas, kuris ir pirmaisiais krikščionybės amžiais, ir šiandien yra krikščioniškojo gyvenimo mokykla, yra kelias, vedantis žmogų į radikalų gyvenimo pakeitimą. Šituo keliu mus veda Dievo Žodis. Gavėnios sekmadienių liturgija katechumenus palaipsniui rengia įkrikščioninimo sakramentui, o mus visus ji moko ištikimiau sekti Kristų.

Gavėnios sekmadieniai. Pirmasis Gavėnios sekmadienis kalba apie žmogaus likimą šiame pasaulyje. Mes būtume visiškai bejėgiai, jei Dievas mums nebūtų ištiesęs pagalbos rankos. Kristus, kaip ir mes, buvo gundomas. Jo pergalė prieš gundytoją yra ir mūsų būsimą laimėjimą sąsaja. Taip pat ir antrojo sekmadienio liturgijoje minimas Kristus atsimainymas byloja apie būsimą Jo prisikėlimą ir apie visų mūsų laukiantį sukilninimą Kristaus pavyzdžiu.

Trečiojo Gavėnios sekmadienio liturgija pasakoja apie Jėzų, prašantį samariečių duoti jam gerti. Šita Evangelijos scena byloja, jog Dievas nori sužadinti mūsų širdyse Jo troškimą.

Pagdyto neregio sekmadienis mums sako, jog Kristus yra pasaulio šviesa.

Lozorius prikėlimo iš numirusiųjų sekmadienį Viešpats mus pastato didžiausio slėpinio akivaizdoje. „Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas, – sako Jėzus ir klausia kiekvieną iš mūsų, – ar tai tiki?“

Galiausiai Didžiosios Savaitės kelio viršūnė yra Velykų Tridienis, ypač Velyknakčio budėjimas. Katechumenų krikštas ir mūsų visų krikšto pažadų atnaujinimas, pasinardinimas Kristaus mirties ir prisikėlimo slėpinyje mus skatina išsivaduoti iš visko, kas nebūtina, kas mus slegia prie žemės, kas trukdo būti dosniems Dievui ir artimui.

Pasninkas. Tradicinėmis pasninko, išmaldos ir maldos praktikomis Gavėnia mus moko radikalesnės meilės. Pasninkaudami, kukliau padengdami stalą, mes mokomės įveikti savo egoizmą. Duodami išmaldą, kovojame su godumo yda. Stabmeldiškas materialinių gėrybių garbinimas atitolina mus nuo kitų žmonių ir nuo Dievo, o taip pat mus sulygina su Kristaus minimu neišmintingu žmogumi, kuris visko pertekęs, pats sau kalbėjo: „Mano siela, tu turi daug gėrybių, sukrautų ilgiems metams. Išsėkis, valgyk, gerk ir linksmai pokyčiau“. Žinome, kaip Viešpats tai įvertino: „Kvaili, dar šiąnakt bus pareikalauta tavo gyvybės“ (Lk 12,19-20). Brangi ir nepamainoma yra ir malda, nes mūsų širdyje bylojantis Dievo balsas skatina mums žengti tikėjimo keliu, kuriuo pradėjome eiti Krikšto dieną. Gavėnios metas yra puiki proga iš naujo pripažinti savo silpnumą, nuoširdžiai įvertinti savo gyvenimą ir priėmus Susitaikinimo sakramento malonę drąsiai žengti link Kristaus.

Gavėnios pasninkas yra sveikatai naudingas nurodymas. Gavėnia moko, kaip gyventi kasdienybę be perteklių, moko kantrybės ir tvirtumo, moko atmesti godumą, atsispirti reklamų provokacijoms ir neįsikalbėti melagingų poreikių. Gavėnia taip pat yra laikas prašyti Dievo pagalbos ir gailestingumo, pasitikint jo Apvaizda ir parama. Tokia yra Gavėnia pagal Kristaus valią, taip ją išgyveno šventieji taip ir mes esame kviečiami kiekvienus metus patirti ir išgyventi gavėnios laikotarpį, tuo dalytis su savo šeima, tarnybos draugais.

Tad, mieli Mindaugiečiai, nebūkime nuliūdę ir suirzę šios gavėnios metu. Tebūnie tai laikas, kurį praleisime prasmingai gilindamiesi į savo tikėjimo slėpinius ir ženklus, kad šventės, kurios ateis, būtų mūsų dvasios atgaiva ir vidinė kiekvieno stiprybė.

KAPELIONAS
KPT. PAVELAS PAUKŠTO

Pajuostis – tada ir šiandien

„Tauta, nežinanti savo praeities, neturi ir ateities“, – rašė Jonas Basanavičius. Kyla klausimas: kas gi bendro tarp istorijos žinojimo svarbos ir dabartinio Pajuosčio? O bendro yra. XIII a. kuriantis Lietuvos valstybei, kūrėsi ir Lietuvos dvaras. Anuomet dvaras turėjo ne tik ūkinę prasmę, bet ir didelę politinę reikšmę. Tai buvo tarsi administracinis centras, iš kurio kunigaikščiai valdė aplinkines žemes. Bėgant laikui, kito ir dvaro samprata. Pamažu jis įgauna architektūrinės ir kultūrinės svarbos, tampa šeimos židiniu.

Šiandien išlikusi tik dalelė žinių apie kadaise čia buvusį Pajuosčio dvarą. Jo atminimą saugo šimtmetės liepos ir dūlantys ūkinių pastatų griuvėsiai. Rašytiniai šaltiniai nukelia į XVI a. pabaigą, kada pirmą kartą minimas Pajuosčio dvaras. Dvaro nuosavybės teisė ėjo iš rankų į rankas, tik nuo XVII a. pabaigos iki pat Pirmojo pasaulinio karo jis buvo vienos Meištaivičių giminės rankose. Bene daugiausia istorinės atminties galima aptikti vieno iš paskutiniųjų Meištaivičių palikuonių Valerijono Meištaivičiaus memuaruose. Verčiant puslapį po puslapio pamažu prieš akis atsiveria XVIII–XIX a. Pajuosčio dvaro ansamblio paveikslas.

Sodyba stovėjo toje vietoje, kur srauni Juosta, išplaukusi iš miškų ir įveikusi statų tarpeklių, įteka į Nevėžį. Pajuosčio dvaras buvo pastatytas klasikiniu keturkampiu: prieš pagrindinį namo fasadą platus kiemas, kurio pirmoji dalis papuošta žolynu, dailiai parinktų medžių grupelėmis, gėlių lysvėmis; tą kvadratą nuo kitos keturkampio dalies atitvėrė savotiška didžiulių medžių, gausiai apkaišytų krūmokšniais,

uždanga. Kvadrato šonines sienas sudarė: vakaruose – „fligelis“, administracinis pastatas, rytuose, nuo Nevėžio upės – sena ledaunė „kinišku“, pagal saksonišką madą sugalvotu stogu, iš maumedžio suręsta klėtis ir arklidės. Už medžių uždangos kiemas baigėsi; ten jau buvo kitas kvadratas, su darbinėmis arklidėmis, su „ordynomis“ (taip vadintas tvartas) ir didžiuliu klojimu bei šunidėmis. Pats dvaras buvo platus, patogus, trijų dešimčių kambarių pastatas. Kambariai buvo dideli, aukštomis lubomis, darnių proporcijų; galerija su kolonomis, tirstai apaugusi laukiniais vynuogienojais, temdė priesienį, irgi papuoštą kolonomis. Į kairę nuo įėjimo buvo erdvus valgomasis su portretais ant sienų – juose vaizduojamos beveik vien ponios, nes kontušais pasipuošę ponai krito sukilime (turimas omenyje 1830–1831 metų sukilimas). Milžiniška Gdanske dirbdinta spinta, neįprasto pavidalo krėslai. Toliau žaidimų kambarys su židiniu, išliejantis į tipišką XIX a. pirmos pusės anfiladą – eilę vienas į kitą atsiveriančių kambarių, kurią pradeda kabinetas, toliau tas žaidimų kambarys, didysis žydras salonas, mažasis salonas, miegamasis ir pagaliau garderobas. Visur aukštos dvivėrės durys, kambariai, apstatyti caro laikų raudonmedžio baldais. Bet gražiausias buvo Pajuosčio parkas – visos apylinkės puošmena. Planuojant parką panaudotas nelygus vinguriuojančios Juostos slėnio reljefas, tarp kalvelių bei jas juosiančių kelių sukurtas miškingas plotas; už kiekvieno posūkio atsiveria vis nauji slėnyje besidriekiančių pievų, mėlynos sraunios upės, išmoningai susodinto medžių guoto

Pajuostis – naujoji dvaro dalis ir parko fragmentas su tiltu per Nevėžį

vaizdai, už kurių, kiek akys užmato, tęsiasi miškai, įrėminti tamsia miško juosta. Tarp Jogailų menančių ažuolų augo egzotiški medžiai: įvairių rūšių pušys, amerikietiški klevai, auksaspalviai piramidiniai ažuolai ir bukai, toli išsiveržusios už pietinės savo ribos Europoje, vešliai žydėjo akacijos.

Bet Pajuostis buvo ne tik namas ir parkas – jam priklausė apie tris tūkstančius hektarų laukų, pievų, miško. Toje žemėje dar gyveno apie du šimtus šeimų darbininkų, dvaro kontoros tarnautojų. Didžiąją vakarinę Pajuosčio dalį sudarė kirtimai ir liūnai, didžiuliu darbu ir investuojant piną buvo sukurti nauji, dideli, gražiai pastatyti palivarkai: Kurhanas, Trakiškis, Taruškos. Pagrindinis kelias iš Panevėžio ėjo pro visus palivarkus, o jo atšakos siekė kaimyninius kaimelius prie Nevėžio. Tiltas Pajuostyje buvo pastatytas iš tašytų akmens blokų, paremtas dviem storais stulpais, kuriems nebuvo bausis joks potvynis.

Po Pirmojo pasaulinio karo apleistą dvarą Lietuvos valdžia konfiskavo. Nepriklausomybės metais į buvusio Pajuosčio dvaro sodybą persikėlė Lietuvos kariuomenės 4-asis pėstininkų pulkas. Dvaro sodybos teritorijoje statomos naujos kareivinės – tai transformavo buvusio dvaro architektūrinę darną. Galutinį tašką niokodama dvarą padėjo sovietinė kariuomenė. Čia išaugo ištisas karinis miestelis. Senieji pastatai nyko. Atokiau nuo dvaro buvusi neogotikinė koplyčia su giminės kapais buvo paversta sandėliu, vėliau padegta. Galiausiai nugriauta, nes toje vietoje išdygo karinio dalinio darbuotojų garažai. Tik likęs bokštas ir buvusių arklidžių fragmentas mena kadaise čia buvusį Pajuosčio dvarą.

Pajuosčio dvaro vaizdas iš kelio pusės (S. Rodziševskio piešinys)

2012-ieji pagal kinų kalendorių – Juodojo drakono metai. Metų pavadinimas jau skamba grėsmingai – ar negąsdina ateitis, kokios į atsargą išeinančių bataliono karių viltys? Pokalbis su aštuoniolika metų paskyrusia batalionui vyr. srž. MILDA TVARKŪNIENE.

– Papasakokite apie save.

Pagal horoskopą esu Jautis, šiais metais man žvaigždės rodo dideles permainas, kurios bus geros tik man pačiai idėjus daug pastangų ir sumanumo.

Gimiau labai gražioje Anykščių rajono vietovėje. Vėliau su tėvais persikėlėme gyventi į Panevėžį. Baigusi tuometinę 6-ąją vidurinę mokyklą, įstojau į technikumą Vilniuje ir įgijau prekių žinovo-techniko specialybę. Iki pradėdant tarnauti kariuomenėje dirbau visuomeninio maitinimo srityje, Valgyklų, restoranų ir kavinių treste Kadrių skyriaus inspektore. Su vyru Sigitu užauginame du sūnus – Vytį ir Gediminą. Dabar jie kartu su tėčiu yra sukūrę šeimos verslą – gamina nestandartinius korpusinius baldus.

– Kodėl susiejote savo gyvenimą su tarnyba kariuomenėje?

Buvau sovietinių laikų vaikas. Mūsų šeimoje daug buvo kalbama apie nepriklausomą Lietuvą, kaip viskas turėtų pasikeisti. Ir atėjo tas laikas. Geras šeimos draugas, kuris tuo metu jau tarnavo kariuomenėje, pakvietė ten ateiti tarnauti. Aš labai rimtai apie tai svarsčiau, nes supratau, kad tai yra atsakingas pasirinkimas. Paskatinta ir padrąsinta vyro, kuris vos atgavus Lietuvos nepriklausomybę iškart įstojo į savanorių gretas, nusprendžiau ir aš 1993 m. liepos mėn. 15 d. įsilieti į bataliono sudėtį.

– Kokia akimirka Jums įsimintiniausia iš visų tarnybos metų batalione?

Greitai prabėgo dienų virtinės, nuskū-

2012-ieji – laikas ir permainos

bėjo praėtin metų voros. Per aštuoniolika tarnybos metų buvo sunkių ir džiaugsmingų akimirku, tačiau įsimintiniausios pačios pirmosios akimirkos, kai po mėnesio tarnybos daviau kario priesaiką.

– Kodėl?

Širdis labai virpėjo, tada ir supratau, kad tai bus ne tik darbas, bet ir rimta tarnyba. Širdyje visada jaučiuosi Lietuvos patriotė ir tuo labai didžiuojuosi. Tai buvo nepamirštama akimirka.

– Ar per aštuoniolika tarnybos metų nekilo minčių atsisakyti kario mūdoro?

Tikrai ne, kuo toliau, tuo įdomiau darėsi, nors ir nelengva buvo. Daug išmokau ir patyriau, ko turbūt moteris, netarnavusi kariuomenėje, niekada nesu-prastų. Man visada patiko uniformuoti, pasitempę ir rimti žmonės. Nors, be abejo, kariuomenėje dar labai reikalingas ir sveikas humoro jausmas. Dirbant su jaunais žmonėmis ir pats turi nesenti.

– Žinome, kad Jus tiek darbe, tiek namuose visą laiką supa tik vyrai. Jūsų nuomone, kokia turi būti moteris, kokiais principais ir vertybėmis turėtų vadovautis, kad tiek namuose, tiek darbe būtų santarvė ir darna?

Tai kartais tikrai nelengva. Moteris turi būti sumani, komunikabili, supratinga, turėti sveiką humoro jausmą. Nes vyrai, kaip vaikai, su jais reikia daug kantrybės, švelnumo ir meilės.

Mano sūnus man dažnai sakydavo: „Mama, namai tau čia, o ne kariuomenė, ramiau.“ Tik gaila, kad metai greitai bėga, vaikai užauga.

Tarnyboje, manau, kad gerai sutariau. Baigiu tarnybą, vadovaujant jau aštuntam bataliono vadui ir skyriaus viršininkui. Keitėsi ir skyriaus kolegos, visi jie buvo labai skirtingi. Man atrodo, kad su visais gerai sekėsi bendrauti. Manau, kad jie buvo labai tolerantiški ir supratingi. Gaudavau daug komplimentų, kurie man buvo tikrai malonūs. Nors kartais kildavo ginčų ir aštrių diskusijų vienu ar kitu kausimu, tačiau viskas baigdavosi taikiai, nors mes ir kariai, tačiau neka-

riavome...

– Kokie Jūsų laisvalaikio pomėgiai?

Gyvename labai gražioje vietoje Panevėžio priemiestyje, Molainių kaime. Mūsų sodyba ribojasi su vandens tvenkiniu ir visai netoli esančiu mišku. Mes abu su vyru labai mylime gamtą ir gyvūnus, pasodinome parkelį ir sodą prie savo namų, aš su malonumu prižiūriu savo gėlynus. Kiekvieną sekmadienį tradiciškai einame pasivaikščioti į mišką, kartu vedamės ir vieną iš augintinių vilkšunų Rapsą. Miške atgauni sielos ir dvasios ramybę. Dar labai mėgstu fotografuoti gamtą, skaityti knygas, megzti, ir, žinoma, aktyviai judėti. Labai mėgstu šokti. Smagu žiemą paslidinėti su slidėmis ar pačiuožinėti pačiužomis, tam turime visas sąlygas prie namų.

Nors aš nesu ekstremalių pomėgių ištroškusi, bet mano vyras turi pomėgį skraidyti su parasparniu, taigi teko ir man išbandyti skristi kartu. Nerealus pojūtis. Buvo labai smagu.

– Ar jau turite planų, ką veiksime baigusi tarnybą kariuomenėje?

Daug kas manęs to klausia, atsakau: tiesiog gyvensiu, daugiau galėsiu skirti laiko sau, savo pomėgiams, mėgausiuosi gyvenimu ir lauksiu anūkų. Žinoma turiu svajonių, planų, tikiuosi juos įgyvendinti, nes esu gyvenime daugiau optimistė.

Manau, Jūs po kelerių metų manęs paklauskite: „Kaip gi tau, Milda, atsargos kary, sekasi...“

– Ko palinkėtumėte kariams, pasiliekantiems tarnyboje?

Tikrai nuoširdžiai visiems linkiu sėkmės tarnyboje, supratingumo, laimės asmeniniame gyvenime, o moterims – nepamiršti, kad mes – ne tik karės, bet ir žavios moterys. Ačiū labai visiems.

Nenumaldomas laikas suskaičiavo metus ir skelbia – metas žengti į kitą gyvenimo etapą, kuriame, pasvėrę ir įvertinę nuveiktus darbus, turite teisę atsikvėpti, pasidžiaugti viltinga rytmečio ir ramia vakaro valanda.

Dėkojame už pokalbį ir linkime ateityje neišsizadėti savo siekių, su nauja energija ir užsidegimu realizuoti visus sumanymus, saugoti ir branginti jaukų savo namų židinį.

**KALBINO BIBLIOTEKININKĖ
ONA SLIVKIENĖ**

APDOVANOTI

**MOTORIZUOTOSIOS
PĖSTININKŲ BRIGADOS
„GELEŽINIS VILKAS“
GARBĖS ŽENKLU
„GELEŽINIS VILKAS“:**

**plk. lt. Nerijus STANKEVIČIUS,
vyr. srž. Irmantas KRIKŠTAPONIS,
srž. Vytautas RADZEVIČIUS.**

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
KRAŠTO APSAUGOS SISTEMOS
MEDALIU
„UŽ PASIŽYMĖJIMĄ“**

vyr. eil. Nermedas ŠEŠKUS.

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
KRAŠTO APSAUGOS SISTEMOS
MEDALIU
„UŽ TARPTAUTINES OPERACIJAS“**

106 PAG-13 kariai.

**LIETUVOS KARIUOMENĖS
MEDALIU
„UŽ NUOPELNUMS“**

štb. srž. Kęstutis JANELIŪNAS.

**LIETUVOS KARIUOMENĖS
MEDALIU
„UŽ PASIŽYMĖJIMĄ“
PAG-13 kariai:**

**mjr. Liudas GUMBINAS,
kpt. Vytautas LUKOŠEVIČIUS,
kpt. Donatas ZAKARKA.**

**LIETUVOS KARIUOMENĖS
PAJĖGŲ MEDALIU
„UŽ PAVYZDINGĄ TARNYBĄ“
PAG-13 kariai:**

**vyr. srž. Nerijus MORKŪNAS,
srž. Andrejus ŽOGOVAS.**

**LIETUVOS KARIUOMENĖS
PAJĖGŲ MEDALIU
„UŽ PASIŽYMĖJIMĄ“**

19 PAG-13 karių.

Jėga

Šviečia saulutė, degina klonius,
Baigia išgarinti upių vagas,
O jūs tėvelis vėlgi galvoja,
Ką gi lauktuvių namo jis parveš.

Pučia vėjas, sukas Afganius,
Neša jis smėlį aukštai, aukštai,
O jūs tėvelis vėlgi svajoja,
Kaip apkabins jus sugrįžęs stipriai.

Leidžias lėktuvai, kyla „malūnai“,
Patruliai važiuoja juos saugot rimtai,
O jūs tėvelis vėlgi svajoja,
Kaip užmigdys naktimis jus meiliai.

Eina afganai, kalnais ropoja,
Iš paskos jiems eina vaikų banda,
O jūs tėvelis vėlgi galvoja,
Gal gi užteks – kelinta valanda?

Minaretas

Stovi Minaretas, stovi išdidžiai,
Vienas jo šonukas pasviręs jau labai,
Vyksta visi žmonės, skuba pažiūrėt,
Šis pasaulio stebuklas stovės dar amžinai.

Buvome ir čia mes, darėmės fotkes,
Vykom link šios vietos, pakvaišę buvom mes,
Skardžiais mes važiuvom, keitėme ratus,
Traukėme viens kitą, kad pasiekt tikslus.

Žmonės mums mojavo, prašė jie vandens,
Buvome mes dosnūs ir padėjom jiems,
Gyviai įvairūs maišės ant kelių,
O mes vis važiuvom link savų tikslų.

Kloniuos jie gyvena – žmonės, gyviai,
Vietos čia nuostabios – tik gyvenk ramiai,
Tegul jie gyvena be genčių karų,
Ir mes juos paliksim gyventi be vargų.

Grįžtant jau sutemo, nematėme kelių,
Vairuotojai pavargo nesudėję akių,
Bet grįžome mes saugiai be rimtų bėdų,
Išpūdžiai tik liejas ligi šių dienų.

VRŠ. ROLANDAS TAMAŠAUSKAS

Panevėžio miesto vėliava Čagčarano merui

Besimokantys vaikai

Karių patrulis kaime

Afganistano nacionalinės armijos karių rengimas

Kovinis šaudymas

Patrulio persikėlimas per upę

LEIDŽIA KARALIAUS MINDAUGO MOTORIZUOTASIS PĖSTININKŲ BATALIONAS

Adresas: Pajuostis, LT-5337 Panevėžio r. Tel. 8 680 67 151, faksas (8 45) 51 1027.

Vyr. redaktorius mjr. Ž. Gaubys. Vyr. redaktoriaus pavaduotojas vyr. lt. P. Babilas.

Redakcinės kolegijos nariai: kpt. T. Ramonienė, O. Slivkienė. Sekretorius vrš. D. Voveris.

Nuotraukos S. Pranauskaitės-Bitinienės, vyr. lt. Pauliaus Babilo ir kitų autorių. Kalbos redaktorė Žydrė Švobienė. Dizainerė Vaiva Šimonienė. Spausdino LK karo kartografijos centras, Muitinės g. 4, Domeikava, Kauno r. Tiražas 100 egz. Užsakymas GL-142. Leidinys platinamas nemokamai.